

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การรับรู้และความเข้าใจการกระทำความคิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การรับรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรม ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การรับรู้เนื้อหาสาระ ความเข้าใจต่อการกระทำความผิด และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ตามกรอบ ของ พ.ร.บ. การดำเนินการวิจัยเป็นแบบเชิงสำรวจ สำหรับการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยข้อมูลปฐมภูมิใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 382 ราย โดยผู้ศึกษาทำการแจกแบบสอบถามบริเวณร้านอินเทอร์เน็ต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยตนเอง สามารถสรุปผลจากการศึกษานี้ อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสิทธิภาพใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยของการเลือกใช้บริการจากร้านอินเทอร์เน็ต ลักษณะของการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการใช้บริการเฉลี่ยต่อครั้ง ชนิดสื่อที่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ.

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.5 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.5 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.6 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.5

ผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต 8 – 10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.8 ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ในการเลือกใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ได้แก่ สถานที่กว้างขวางบรรยากาศเย็นสบาย มีโปรโมชั่นที่น่าสนใจ (ชั่วโมงฟรี) อัตราค่าบริการถูก ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีลักษณะของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ ค้นหาข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมาคือ พุดคุย สนทนาออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 72.5 เล่นเกม ออนไลน์ ออฟไลน์และฟังเพลงออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 63.1 โดยใช้เวลาในการใช้บริการเฉลี่ยต่อครั้ง 2-3 ชั่วโมง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.1 ส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. จากสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ เว็บไซต์ วิทยุออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 45.8 และ กระทั่ง เว็บบอร์ด คิดเป็นร้อยละ 30.9

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550

การรับรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของ พ.ร.บ.

จากการศึกษาพบว่า การรับรู้เนื้อหาของ พ.ร.บ. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบถูก เกี่ยวกับระยะเวลาผ่อนผันการเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาคือ วันที่บังคับใช้หลังประกาศ คิดเป็นร้อยละ 74.6 และ การเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 74.1 โดยผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับปานกลาง คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ มีการรับรู้

เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของ พ.ร.บ. ในระดับน้อย คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 23.3 และ มีการรับรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของ พ.ร.บ. ในระดับมาก คือ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 4.7

ความเข้าใจต่อการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.

จากการศึกษาพบว่า ความเข้าใจต่อการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกเกี่ยวกับ การนำเข้าสู่ข้อมูลเป็นเท็จเนื้อหาไม่เหมาะสม ซึ่งแบ่งเป็น การนำเข้าสู่ข้อมูลเป็นเท็จ คิดเป็นร้อยละ 84.8 การนำเข้าเนื้อหาไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.8 การเผยแพร่เนื้อหาไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาคือ การรบกวนทำลายระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 80.9 และการจำหน่าย/เผยแพร่ชุดคำสั่ง คิดเป็นร้อยละ 76.2 โดยผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเข้าใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 77.2 รองลงมาคือ มีความเข้าใจต่อการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 13.9 และ มีความเข้าใจต่อการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.9

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. โดยส่วนใหญ่ตอบไม่สมควรทำพฤติกรรมรบกวนทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 85.9 รองลงมาคือ ไม่สมควรทำพฤติกรรมนำเข้าสู่ข้อมูล ตัดต่อภาพทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย คิดเป็นร้อยละ 84.3 และ ไม่สมควรทำพฤติกรรมดักข้อมูลคอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 80.1 โดยผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 64.4 มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.3 และมีพฤติกรรมตามกรอบ พ.ร.บ. ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.3 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.8 เป็นเพศชาย มีพฤติกรรมตามกรอบ พ.ร.บ. ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.7 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.4 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.6 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.0 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.6

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลของการศึกษาการรับรู้และความเข้าใจการกระทำคามผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 2550 ของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรม ด้านการรับรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้เรื่องระยะเวลาผ่อนผันการเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์มากที่สุด และเรื่องวันที่ประกาศใช้น้อยที่สุด สอดคล้องกับ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2551) ที่จัดทำคู่มือการปฏิบัติแนะแนวทางการป้องกันเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันไม่ให้กระทำผิดตาม พ.ร.บ. ได้ผลว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบว่า มี พ.ร.บ. ส่วนคนที่ทราบว่า มีก็ยังไม่มีความเข้าใจเนื้อหาของพระราชบัญญัติ โดยสื่อ โทรทัศน์เป็นสื่อที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ. มากที่สุดและต้องการให้มีการเผยแพร่เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ผ่านสื่อ โทรทัศน์มากที่สุด ด้านความเข้าใจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเข้าใจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความเข้าใจ มาตรา 14 การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน มากที่สุด และ มาตรา 8 การกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น มิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ น้อยที่สุด ด้านพฤติกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ถัดดาวัลย์ ภูติอนันต์ (2551) ที่ทำการวิจัย จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 63 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้ผลว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นที่ 63 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ มี จริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับดี โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบของ พ.ร.บ. ใน มาตรา 9 การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือ บางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบมากที่สุด และ มาตรา 13 การจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด น้อยที่สุด สอดคล้องกับ องอาจ เทียนหิรัญ (2546) ที่ทำการวิจัย อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์: กำหนดฐานความผิดทางอาญาสำหรับการกระทำต่อคอมพิวเตอร์ ได้ผลการศึกษาว่าต่างประเทศก็ประสบกับปัญหาการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ เพราะภาครัฐ มีการจัดสรรเงินงบประมาณเป็นเงินหลายร้อยล้านเหรียญเพื่อให้ทำการวิจัยหาหาวิธีแก้ไขและ ป้องกันอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ โดยมีการแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์และ พฤติกรรมผู้กระทำความผิดในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น เนื่องจากไม่สามารถนำกฎหมายที่ใช้อยู่ใน

ขณะนั้นมาพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดได้ รูปแบบของการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ สามารถแบ่งออกเป็น การเข้าถึงคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจ การดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ การจารกรรมข้อมูลคอมพิวเตอร์ การทำให้เกิดความเสียหายต่อคอมพิวเตอร์ การปลอมข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการฉ้อโกงทางคอมพิวเตอร์

ข้อค้นพบ

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการรับรู้เนื้อหาสาระของ พ.ร.บ. อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้มากที่สุด เรื่องระยะเวลาผ่อนผันการเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ และมีการรับรู้น้อยที่สุด เรื่องวันที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความเข้าใจมากที่สุด เรื่องการนำเข้าข้อมูลเป็นเท็จเนื้อหาไม่เหมาะสม และมีความเข้าใจน้อยที่สุด เรื่องการดักข้อมูลคอมพิวเตอร์
3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบของ พ.ร.บ. อยู่ในระดับมาก โดยมีความผิดตามกรอบ พ.ร.บ. มากที่สุด เรื่องไม่รบกวนทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ และมีความผิดตามกรอบของ พ.ร.บ. น้อยที่สุด เรื่องไม่จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งเพื่อการกระทำความผิด
4. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุของวัยนักเรียนนักศึกษา ซึ่งนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของ พ.ร.บ. น้อยกว่ากลุ่มที่มีอายุและวัยที่ทำงานแล้วเช่นมีอายุ 26 ปีขึ้นไป ทำงานเป็นพนักงานเอกชน ข้าราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ กลุ่มนักเรียนนักศึกษามีความเข้าใจต่อการกระทำความผิดมากกว่ากลุ่มคนวัยทำงาน กลุ่มนักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. น้อยกว่ากลุ่มคนวัยทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ให้มากขึ้น และควรเลือกสื่อที่มีการเข้าถึงได้ง่าย เช่น สื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ เพราะจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ยังมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ในระดับปานกลางถึงน้อย

2. เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดที่อาจเกิดขึ้น ทั้งจากตนเองเป็นผู้กระทำความผิดและจากผู้อื่นมากระทำความผิดกับตนเอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่และสร้างความเข้าใจต่อการกระทำผิดแก่ประชาชนให้มากขึ้น ควรมีการกระจายความรู้ความเข้าใจไปยังกลุ่มที่ไม่ได้เป็นผู้ใช้บริการหรือไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตด้วย เพราะจากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้บริการที่เป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตยังมีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง หรือมีความเข้าใจแค่เพียงผิวเผินยังไม่มีความเข้าใจอย่างทอ่งแท้ ดังนั้นกลุ่มที่ไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตน่าจะมีการรับรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. และมีความเข้าใจต่อการกระทำผิดน้อยกว่ากลุ่มดังกล่าว ซึ่งอาจก่อให้เกิดการกระทำผิดทั้งที่เจตนากระทำความผิดและไม่เจตนากระทำความผิดได้

3. เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบของ พ.ร.บ. ให้มากขึ้น สถานศึกษาและองค์กรหน่วยงานควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรมในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ให้มากขึ้น

4. ผู้ปกครองควรให้ความสนใจแก่บุตรหลานของตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น เพราะด้วยวิถีชีวิตปัจจุบันที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องทำงานนอกบ้าน ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมร่วมกันมีน้อย เด็กจึงเลือกและตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆ ตามอารมณ์และความต้องการของตนเองเพียงลำพัง อาจลืมนึกถึงบุคคลอื่นที่จะได้รับผลกระทบจากการกระทำของตนเอง เพราะจากการศึกษาที่พบว่ากลุ่มเด็กนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมตามกรอบของ พ.ร.บ. น้อยกว่ากลุ่มคนที่ทำงานแล้ว